

[Wilhelm.]

hellere set, at man gjorde, som vi havde foreslået med den nødvendige forbrugsomlægning og med den målrettede indsats, men det, der her er undervejs, er trods alt indrømmelser til de indvendinger, vi hidtil har haft på området.

Jeg bliver nødt til at sige til sidst om lovforslag nr. L 213, da det ikke fremgår af betænkningen, hvordan mandaterne fordeler sig, at regeringen skal vide, at så længe de to ting er koblet sammen, støtten til erhvervsbygningerne og støtten til beboelsesbygningerne, kan vi ikke stemme for det samlede forslag. Det er noget roderi at sætte det ind i ét forslag, og hvis man får brug for VS' hjælp til at vedtage disse trods alt noget forbedrede ordninger for tilskuddene til beboelsesbygninger, så må man dele forslagene op. Det ved man nu, inden tingene går tilbage til udvalgsbehandling, og derfor må det være regeringens eget ansvar, om man render sig en staver i livet på disse områder.

Vi mener, at det, der ligger for beboelsesområderne, er en forbedring i forhold til hidtil, og vi mener især, det er en forbedring i forhold til det rent asociale VKQ-forslag, der hedder nr. B 57, og som jeg vil sige et par ord om til sidst. Det er egentlig besynderligt, at her har vi et forslag, som handler om det samme, men på en udpræget asocial måde, nemlig ved skattefradragssfiduser, og dette forslag er der skrevet betænkning om, men det var det eneste af de forslag, der var skrevet betænkning om, som ikke blev sat på dagsordenen i går. Det er i sig selv lidt mystisk. Det bliver yderligere mystisk, når man kigger i den betænkning, for der står om dette dybt asociale fradragssfidusforslag, at socialdemokratiets medlemmer af udvalget vil redegøre for deres stilling i salen. Men da det ikke kom i salen i går i modsætning til alle andre forslag, så har vi altså ikke hørt nogen redegørelse, og derfor bliver jeg nødt til at spørge den socialdemokratiske boligordfører her i dag, hvordan man egentlig forholder sig til dens slags asociale fradragssfiduser i stedet for det, man her selv har lagt frem med tilskudsordningerne.

Det ligger jo sådan, at hvis man gennemførte noget, der ligner VKQ-forslaget på dette område, så bliver det meget let beløb i størrelsesordenen 1-2 mia kr., det drejer sig om. Hvor andre bliver udsat for en lønudhuling, vil man altså nu give de rigeste fradragssfiduser, hvis man indførte sådan noget, som socialdemokratiet altså ikke har kunnet tage stilling til i be-

tænkningen. Mens man har givet disse mennesker 100 mia kr. i værdistigning ved den 16. alm. vurdering, så går forslaget altså nu ud på at give dem yderligere fiduser. Mens man ved momsforhøjelsen som oplyst af skatteministeren giver dem yderligere 10 mia kr. i momsafsmittningseffekt på de faste værdier, så vil man her, hvis man vedtog noget i den retning, give dem yderligere fiduser. Og mens de også har fået en fordel af devalueringen, som alle andre har fået en »bagdel« af, så ville man med sådan et forslag her give dem yderligere fiduser.

Det er jo ikke selvejerne i al almindelighed, det drejer sig om, for de små selvejere, pensionisterne og de folk, der aldrig har haft råd til at genbelåne, er jo bare ramt af, at de nu skal brandskattes af nogle høje fiktive lejeværdier, men de, der sidder lidt bedre i det, altså den bedst stillede fjerdedel af befolkningen, skulle have forøgede fradragssfiduser.

På den baggrund og på baggrund af, at socialdemokratiet ikke engang har kunnet skrive, hvad de mente om det forslag, finder jeg, der er grund til at spørge den socialdemokratiske ordfører, hvad meningen i grunden er. Er det virkelig rigtigt, at socialdemokratiet ikke kan finde sine ben over for et fradragssfidusforslag, der kun kan være til fordel for ejerne af de dyreste parcelhuse, eller hvorfor kom dette forslag ikke til behandling i går på linje med alle mulige andre?

Der er den trøst i miseren, at i hvert fald det radikale parti klart og tydeligt har gjort rede for sin stilling og klart og tydeligt har sagt, at det under ingen omstændigheder kan stemme for sådan et asocialt forslag som det, der lå dér.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg bliver nødt til generelt og som svar til flere ordførere lige at gøre nogle få bemærkninger om energispareforanstaltningerne i al almindelighed. Det, der nu er taget hul på med de tilskudslovsforslag, der er fremsat her, er jo samtidig regeringens energispareplan, der skal løbe frem til 1985, og under den synsvinkel skal foranstaltningerne også ses. Det, vi lægger vægt på i boligministeriet, er samtidig med disse love at få en stærkere styring af anvendelsen af midlerne til energispareformål, til energispareformål på de rigtige steder og i det rigtige omfang i de enkelte bygninger. Det er derfor, vi lægger megen vægt på og har understreget det